

Traduït an es mallorquin
p'en Toni Ballester.

Un Santuari d'Animals és un lloc sagrat, ets habitants que resideixen en ells disfruten des dret a viure segons sa seva naturalesa.

Hi ha molts de tipus de santuaris, són molt coneguts per exemple es de balenes, d'elefants o de primats. Aquests llocs a vegades molt extensos, protegeixen determinades espècies salvatges en perill d'extinció en es seus propis hàbitats, uns altres són entorns artificials, per exemple per animals que provenen des tràfic d'espècies o han estat rescatats d'activitats diverses i que no poden ser reintroduïts a sa naturalesa a causa de ses seves vivències amb s'esser humà.

Es santuaris d'animals de "granja" tenen ademés, una finalitat específica i és promoure es Veganisme com a forma de vida que respecta tots ets animals, evitant qualsevol demanda que comporti s'ús o abús des mateixos.

Explicar s'història d'un habitant d'un d'aquests llocs és plantejar una reflexió de lo que hi ha en es teu plat de menjar, a sa teva roba, es teus medicaments, es teus productes de neteja personal, ses teves activitats d'oci...

Aquesta rondalla està inspirada en s'història d'un esser molt especial, de nom Amelie... An es qual vaig tenir sa grandíssima sort de conèixer una vegada.

Qualcú que va deixar una profunda petjada en totes aquelles persones que varen sebre mirar-la amb altres ulls.

És una rondalla per ser compartida, explicada o llegida (orientatiu + 6 anys).

amelie, una ovella valenta

Amelie (Santuario La Frontera 2016)

Havia una vegada... una ovella..."

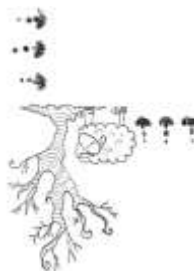
¡Hum! No m'acaba de convèncer aquest inici. A veure ara.

"Hi havia una vegada... una ovella..."

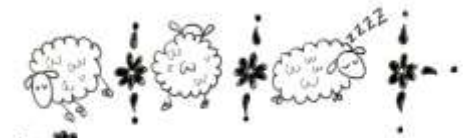
¡Hum! Tampoc m'agrada.

Aquesta història mereix una altra fórmula perquè és s'història de n'Amelie, una ovella manxega i valenta, una ovella que va ser un dels primers habitants d'un santuari d'animals.

Si... ¡¡Aquest és un bon començament!!

(CLAP, CLAP, CLAP mamballetes)

N'Amelie és una ovella manxega i valenta, un esser molt especial amb sa seva llana embullada i sa seva cròtal groc a s'orella esquerra.

¿Quants anys tendria aquesta ovella?

Potser 7 o 8 anys, és mal de fer sobre-ho perquè n'Amelie formava part d'una guarda d'unes 100 ovelles més, que com ella, creuaven cada dia a sa recerca de pastures.

Totes elles seguint an es pastor, totes elles caminant a través des camps, ses pedres i sa terra seca en un estiu abrasador.

N'Amelie se quedava sa darrera en es grup, ses seves companyes avançaven sense mirar enrere, caminant sense descans.

Però ella se trobava molt cansada.

Ses seves cames li feien mal, no se trobava molt bé.

Sa veritat és que se trobava tan, tan, tan cansada que un horabaixa se va tombar a la mitat des camp i no se va poder aixecar. Belava demanant ajuda.

(BEEEE, BEEEEEE, BEEEEEEE...)

Ella no ho' sabia, però havia arribat a un santuari d'animals, un lloc on s'amor no entén d'espècies i on viuria es millors moments de sa seva vida d'ovella.

Ses persones d'aquell lloc la movien ajudant-se d'unes flassades de colors que col.locades entre ses seves cames permetien aixecar-la i baratar-la de postura amb comoditat.

Tractaven sa seva malaltia, curaven ses seves ferides, la posaven guapa i ..

¡¡fins i tot li donaven besades!!

(MUÀ, MUÀ, I MUÀ. Besades de llana)

En ets ulls d'aquelles persones va veure una cosa que no havia conegut fins en aquest moment: AMOR.

Un horabaixa, qualche cosa no anava bé, va belar amb força cridant an aquestes persones que sempre estaven allà an es seu costat.

Sa seva intranquil.litat augmentava quan s'acostava es moment de parir.

¡Havia de ser mamà! ¡Un altre pic!

Sa preocupació de n'Amelie era important, perquè ella amb prou feines va conèixer a cap des seus altres fills i filles.

De ben petits eren separats des seu costat i ella "enxufada" a una màquina que robava sa seva llet un pic i un altre.

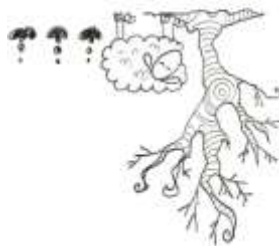
Ella els cridava sempre però mai els tornava a veure.

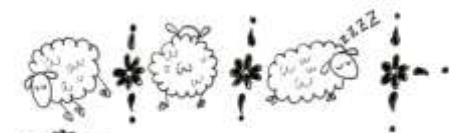
En Diego arribà per sorpresa, un xotet simpàtic i blanc com es cotó, innocent i dolç, com tots ets infants.

(MUÀ, MUÀ, I MUÀ. Besades de llana)

Tots dos disfrutaven de lo que totes ses mamàs i es seus fillets volen fer, siguin de s'espècie que sigui, que és estar junts tot, tot, tot es temps.

En Diego creixia aviat i jugava amb sos altres habitants d'aquell màgic lloc mentres n'Amelie el seguia amb sa mirada.

Tombada an es sol damunt blana i neta palla, rumiant rica alfals, groc pinso i xupant un tros de sals.

(NYAM, NYAM, NYAM, quin menjars deliciosos)

Ets horabaixes, donava un petit passeig, aquestes persones li havien duit un adreç fantàstic ¡amb rodes! perquè pogués caminar.

D'aquesta manera, podia estar més a prop des seu fillet quan aquest, com a bon jovenet, feia qualche polissonada amb sos seus variats amics i amigues: coloms, porcs, cans...

N'Amelie de nou començava a sentir-se molt cansada i pressentia que aviat s'hauria d'anar des costat d'en Diego.

Així cada minut que compartien junts, eren moments de pura màgia.

En Diego, en tan sols uns mesos, s'havia convertit en un jove esburbat i no entenia per què una nit, n'Amelie no contestava an es seus bels, ni obria es seus ulls encara que ell intentàs despertar-la.

N'Amelie, "Ame", com moltes de ses persones que la varen conèixer la cridaven afectuosament, s'havia dormit per sempre.

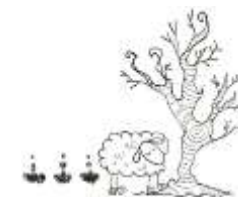
Tranquil.la, en pau, sabent que es seu fillet creixeria feliç i tota sa seva vida estaria enrevoltat d'altres essers amb diferents formes, però ses mirades brillaven d'una manera especial...

Perquè en aquest lloc ...

S'AMOR, NO ENTÉN D'ESPÈCIES

SANTUARIS A ESPANYA

Font: Guiavegana.net (2017), Infoanimal.org (2019)

Pot ser que uns quants santuaris hagin baratat de nom o ubicació, o lamentablement hagin cessat s'activitat. Per més informació cerca ses seves pàgines web o sa seva presència en xarxes socials.

La Frontera (Ciudad Real)	Defensa Equidos (Barcelona)
Espíritu Libre (Murcia)	Gaia (Girona)
Vaca Loura (Santiago de Compostela)	León Vegano (León)
Abadal (Alicante)	El Valle Encantado (Madrid)
La Candela (Badajoz)	Wings of Heart (Madrid)
Corazón Verde (Navarra)	La Voz Animal (Madrid)
El Sueño de Jill (Pontevedra)	La Pepa (Cádiz)
El paraíso de Nora (Tarragona)	Mino Valley Farm Sanctuary (Lugo)
El hogar Provegan (Tarragona)	Felling Free Sanctuary (Valencia)
Alma Libre (Tarragona)	Frente LA Santuario Animal (Lugo)
La Bassa Hogar Animal (Tarragona)	Almas Veganas (Lleida)
Kukura (Valencia)	El Hogar Animal Sanctuary (Tarragona)
El rebrot de la vida (Valencia)	Compasión Animal (Valencia)

Puedes libremente descargar el cuento en pdf en mi web:
www.anuskitamasedibujos.es

Cualquier uso distinto a la finalidad de esta obra que es, dar a conocer el trabajo que realizan los Santuarios de animales requiere expresa autorización de la autora.

Texto original e ilustraciones Anamartinavas-Anuskita 2017© Revisado 2019